

25. møde

Fredag den 23. november 1984 kl. 10.00

Dagsorden:**Forespørgsel nr. F 10:**

Forespørgsel til udenrigsministeren [om sultsituationen i Afrika].

Af Gade (SF) m.fl.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

Medlemmer af folketinget Rahbæk Møller (SF) og Anne Grete Holmsgård (VS) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af Gimcoaffæren.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Rahbæk Møller (SF):**

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på vegne af socialistisk folkeparti og venstresocialisterne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af Gimcoaffæren.

(Beslutningsforslag nr. B 45).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til tingets velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel nr. F 10:**Forespørgsel til udenrigsministeren:**

»Hvilke ekstraordinære initiativer agter regeringen at tage for at imødegå den dramatiske forværring af sultsituationen i Afrika og sikre, at der skabes størst mulig sammenhæng mellem katastrofehjælp og en mere langsigtet indsats for at gøre Afrika selvforsynende med fødevarer?«

Af Gade (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 31/10 84. Fremme af forespørgslen vedtaget 7/11 84).

Begrundelse**Gade (SF):**

Når folketinget i dag for første gang tager sig tid til en samlet debat om den dramatiske sultsituation i Afrika, sker det på baggrund af en viden om, at den hjælp, verden nu yder, kunne være blevet givet bedre og billigere, hvis det internationale samfund havde reageret i tide. Advarslerne har lydt længe, og anmodningerne om bistand blev udsendt allerede i marts måned. Vi ved også, at tilfældene om hjælp stadig er alt for små.

Hvad er der da sket, mens meldingerne om katastrofen er indløbet fra den ene FN-organisation efter den anden? To ting falder i øjnene.

Katastrofebevillingerne er tilsyneladende først kommet, når medierne har sat fokus på problemet, eller sagt med andre ord: når der har været døende børn på skærmen. Vi har katastrofalt manglet en plan for, hvordan vi samlet og koordineret tilrettelægger vor indsats.

For det andet har udenrigsministeren, hver gang der har vist sig folkelig vilje til at hjælpe, dynget det ene argument efter det andet imod hjælp i hovedet på TV-kiggere og radiolyttere. Vi har haft et forløb, der kan beskrives sådan: først afvises det at give hjælp, under tryk af den folkelige opinion bevilges så midlerne alligevel; derefter advarer udenrigsministeren imod hjælp.

Problemerne er så store og så omfattende, at vi ikke kan være tjent med en sådan vakkelvorn politik – vel mere korrekt: mangel på politik. FN's generalsekretær har i en appel sagt, at hjælpen til de katastrofepåvirkede områder nu ikke længere er et spørgsmål om udvikling, men om overlevelse. 24 lande i